

HOMILIE

van Mgr. dr. J.H.J. van den Hende tijdens de eucharistieviering met de diakenwijding van Michael-Dominique Magielse OP, zaterdag 16 november 2019, HH. Laurentius en Elisabeth Kathedraal

Jesaja 61, 1-3a
Handelingen 6, 1-7b
Johannes 15, 9-17

Broeders en zusters in Christus, we mogen vandaag hier in de kathedraal de diakenwijding vieren van Michael-Dominique Magielse. Michael wordt gewijd tot diaken in de Orde der Predikers. We hadden vandaag nog iemand willen wijden tot diaken die in de kring van diakens van het bisdom Rotterdam opgenomen zou worden om werkzaam te zijn in het parochiepastoraat van Delft en omgeving, Melchior Kerklaan. Maar hij is kort voor de wijding van de trap gevallen en heeft zijn heup gebroken. We willen vandaag in onze gebeden aan hem denken.

Maar er is besloten om jouw wijding, Michael-Dominique, tot diaken door te laten gaan. Het was mooi geweest om samen de diakenwijding te vieren en als orde en bisdom bij gelegenheid van de wijdingen samen op te trekken in de naam van de Heer als zijn Kerk.

Het religieuze leven is een bijzonder charisma in de Kerk. In de gemeenschap van de Kerk met vele gaven van de Heilige Geest en een verscheidenheid aan roepingen heeft het religieuze leven een bijzondere plaats. In het document van het Tweede Vaticaans Concilie over de Kerk (*Lumen Gentium*) staat dat er in de akker van de Heer een bijzondere boom is gegroeid met vele takken van verschillende religieuze ordes en congregaties met verscheidene vormen van kloosterleven. Een wijd vertakte boom in de akker van de Heer waarin de schat van het evangelie gevonden kan worden, waarvan wij mogen ontvangen en leven (cf Matteüs 14, 44).

In de Kerk samen op weg met de Heer en zijn evangelie. Het is in de tijd ook wel anders geweest. In het recente verleden, toen bisdommen groter en leden van ordes en congregaties talrijk, leek het alsof ieder voor zich het wel alleen zou redden, of wanneer je je als orde met een eigen visie wilde onderscheiden zo nodig zonder het geheel van de Kerk. Maar in tijden van kleiner worden, wanneer de omvang van de gemeenschap van de Kerk met zijn vele geledingen in onze streken bescheidener wordt, zien we opnieuw de opdracht van samen optrekken en verstaan we de woorden van de Heer om één te zijn als roeping.

Het evangelie is daarover ondubbelzinnig. De Heer zegt: blijft in mijn liefde (Johannes 15, 9). Dat is niet bedoeld als een vrijblijvende uitnodiging. Voorafgaand aan deze perikoop staat namelijk dat Jezus zegt: Ik ben de wijnstok en jullie de ranken en je mag vruchten voortbrengen. En daar staat ook: los van mij kunt gij niets (Johannes 15, 5). Als de Heer zo benadrukt dat we zonder Hem niets kunnen, dan begrijpen we het 'blijft in mijn liefde' al weer veel ingrijpender. Als je in de Kerk wilt horen bij een bisdom of een orde of congregatie, kunnen we niet zonder de liefde van de Heer. In die liefde blijven is onze grootste opdracht en noodzakelijk om met vrucht ja te kunnen zeggen op de roepstem van de Heer.

Ja zeggen en vruchten voortbrengen is een lang proces met vallen en opstaan. De Heer staat echter niet meteen klaar met de bijl als het ons niet goed lukt. Hij heeft veel geduld met ons, want Hij heeft met zijn hart en liefde in ons geïnvesteerd. De Heer ging zover in zijn liefde, dat Hij voor ons zijn leven heeft gegeven aan het kruis. In zijn liefde blijven, met daarbij de indringende opmerking in het evangelie dat de grootste liefde is: je leven geven voor je vrienden (Johannes 15, 13).

Michael-Dominique, vandaag mogen we jou tot diaken wijden in de orde van de dominicanen. Je bent onderweg geweest als seminarist en als broeder dominicaan en nu, omringd door je medebroeders en door degenen die het ambt van diaken reeds vervullen, mogen we Gods Geest afsmecken door handoplegging en gebed.

Het diaconaat is een belangrijke roeping in de Kerk. We hoorden het al in de lezing van de Handelingen van de Apostelen. De apostelen hebben de liefde van de Heer heel serieus genomen. Het is de basis van hun handelen en van hun leiding geven aan de eerste christenen. De apostelen bleven trouw aan het gebed en de bediening van het Woord en stelden heel bewust door handoplegging en gebed zeven mannen aan, die, vol geloof en Heilige Geest het dienstwerk van de ondersteuning van de armen en kleinen verrichten.

Waar het gaat om de zending van de Kerk vormt het liefdewerk van de diaconie één geheel met de taken van leiding en verkondiging en met de volharding in gebed. Want ook het diaken zijn is een prominente manier om de liefde van de Heer te verkondigen. Alleen een mooie preek is niet voldoende. Alleen de eucharistie, hoezeer die bron en hoogtepunt is, is niet het einde. Paus Benedictus XVI heeft geschreven in zijn encycliek *Deus Caritas Est*, dat de eucharistie zijn voltooiing vindt in werken van liefde. Als je de liefde van God ondervindt, van de Heer die zijn leven voor ons geeft, hoe kun je dan achterblijven bij het verspreiden en uitdelen van die liefde van Christus? En zo is het dienstwerk van de diaken tevens een vorm van de verkondiging van Christus.

Paus Franciscus zei tegen de jongeren die in Assisi bijeen waren: verkondig het evangelie desnoods met woorden. Begin niet met de meest prachtige volzinnen, maar laat je eerst zien als leerling van de Heer, als iemand die in de liefde van Christus blijft en die deze liefde wil delen met anderen.

Vandaag mogen we het grote belang van het dienstwerk van het diaconaat opnieuw in geloof benadrukken in onze Kerk. Als het wijdingsgebed straks wordt gebeden, hoor je als wijdeling en als reeds gewijde diakens wat er allemaal op je afkomt, waar je in moet uitblinken en waar je je voor in moet zetten. Het is veel, en je zou daarom kunnen denken: kan ik nog naar buiten? Maar je kunt het dienstwerk van diaken pas vervullen in kracht van de Heilige Geest die je op bijzondere wijze door handoplegging en gebed mag ontvangen. Zoals bij de eerste apostelen en de eerste diakens, zo mogen wij ook nu rekenen op de komst en de sterkte van de Heilige Geest. “De Geest van de Heer rust op mij; Hij heeft mij gezalfd om aan de armen de blijde boodschap te brengen. Hij heeft mij gezonden om te genezen allen wier hart gebroken is, om de gevangenen hun vrijlating te melden, aan wie opgesloten zijn hun vrijheid” (Jesaja 61). En zo is het diaconaat niet een dienstwerk op eigen kracht, maar in kracht van de Heilige Geest.

In deze kerk hebben we als patroon een bijzondere heilige, de heilige diaken Laurentius, die ook de patroonheilige is van de stad Rotterdam. Hij kwam uit Spanje en ging naar Rome. Daar zette hij als diaken zijn talenten in in kracht van de Heilige Geest. Als diaken verbond hij de tafel van de eucharistie met de tafel van de armen.

Ook in onze tijd is die gang van de dienst aan het altaar in de viering van de eucharistie naar de dienstbaarheid aan de tafel van de armen en de kleinen een belangrijke stap. Een toetssteen die laat zien dat de Kerk een waarachtig instrument is van de liefde van Christus.

We mogen vandaag de diakenwijding vieren en samen optrekken. Wanneer wij in de liefde van Christus blijven, dan geeft Hij de kracht en sterkte die nodig zijn om de Heer trouw te kunnen navolgen en dienen, en dat steeds weer te willen en te kunnen.

Michael-Dominique, moge het zo zijn dat het dienstwerk van het diaconaat in de stad Rotterdam door jou wordt versterkt en dat door deze inzet velen herinnerd worden aan de liefde van Christus. Het dienstwerk van de liefde van Christus wordt tenslotte niet uitbesteed aan de diakens alleen, maar mag juist ook anderen oproepen en opwekken tot navolging, om in diezelfde geest dienstbaar te zijn in Christus' Naam tot opbouw van het koninkrijk van God. Amen.